

اگر بر امتم دشوار نمی بود، به آنها دستور می دادم همراه هر بار وضو مسواک بزنند.

إِذَا ابْوَهِرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَوَايَاتٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَمُوا: «لَوْ لَا أَنْ أُشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ وُضُوءٍ»: «اگر بر امتم دشوار نمی بود، به آنها دستور می دادم همراه هر بار وضو مسواک بزنند».

[صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت احمد - به روایت مالک]

در این حدیث رسول الله صلى الله عليه وسلم بیان می کند که اگر ترس به مشقت افتادن امتش و پیروانش که به او ایمان آوردند، نمی بود، به آنها دستور می داد و بر آنها فرض می کرد که با هر وضو مسواک بزنند؛ اما از سر دلسوزی و رحمت، از این کار پرهیز نمود و آن را از فرایضی قرار نداد که انجام آن لازم و ضروری باشد بلکه از سنت های مستحبی دانست که هرکس انجامش دهد ثواب می برد و آنکه ترکش کند، مجازات نمی شود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/8374>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

